

Περιμένοντας να χτυπήσει κάποιος το κουδούνι για καλοκαίρι, αναρωτιόμαστε: πόσο καιρό έχουμε να το ακούσουμε άραγε; Από το Νοέμβρη του 2020 που εδραιώθηκε η καραντίνα vol. 2 μέχρι σήμερα, **η ιδιωτική εκπαίδευση παραμένει κλειστή**. Μάλιστα, δεν είχε τη τιμή να χορέψει στο ακορντεόν της κυβέρνησης, όπως συνέβη με το άνοιξε-κλείσε στα σχολεία. Μετράμε 6 μήνες, μετράμε ένα χρόνο, που κλειστήκαμε στα σπίτια μας και ανοίξαμε τις διάφορες πλατφόρμες στον υπολογιστή, προμηθευτήκαμε γραφίδα και ξεκινήσαμε να σκανάρουμε τις σημειώσεις μας. Άλλοι παραμείναμε στις άδειες αίθουσες χωρίς θέρμανση, μπροστά από τον πίνακα και πίσω από την οθόνη του λάπτοπ.

Αναγκαστήκαμε να δοκιμάσουμε την **τηλεκπαίδευση-τηλεργασία** για τα καλά και με βεβαιότητα λέμε ότι απέτυχε να αντικαταστήσει την δια ζώσης εκπαιδευτική διαδικασία. Αρχικά, έχει αποκλείσει από την εκπαίδευση μαθητές οι οποίοι δεν έχουν πρόσβαση σε κάποια ηλεκτρονική συσκευή τελευταίας τεχνολογίας. Αυτός ο αριθμός δεν είναι τόσο μικρός όσο θέλουμε να πιστεύουμε. Ταυτόχρονα πρέπει να δούμε κατάματα ποια είναι τελικά αυτή η εκπαίδευση που παρέχεται από απόσταση. Το μισό κομμάτι της εκπαιδευτικής διαδικασίας είναι η επικοινωνία και οι κώδικές της, οι άτυποι αυτοί κοινωνικοί κώδικες που δεν διδάσκονται με στείρα γνώση και αναλυτικό πρόγραμμα, αλλά πλάθονται στην πράξη από την αλληλεπίδραση των συμμετεχόντων στην εκπαιδευτική διαδικασία, δηλαδή τους μαθητές, τους εκπαιδευτικούς, τους γονείς. Όλο αυτό έχει χαθεί πίσω από μια οθόνη, αφήνοντας τεράστια κοινωνικά και ψυχολογικά ελλείμματα, πρωτίστως στους μαθητές. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η παραίτηση μεγάλου αριθμού παιδιών, η οποία εκφράζεται με την αδιαφορία για τη μάθηση, για δραστηριότητες, και η οποία δυσκολεύει την διαδικασία εκμάθησης του εαυτού, το χτίσιμο της ανεξαρτητοποίησης και της οργανωτικής ικανότητας παιδιών και εφήβων. Το άλλο μισό, δηλαδή η μεταβίβαση της γνώσης, η ανάπτυξη κριτικής ικανότητας, η εξάσκηση πάνω στην διδακτέα ύλη και η προετοιμασία για τις εξετάσεις, έχει μείνει πίσω και θα αφήσει μεγάλα κενά στα παιδιά των σημερινών τμημάτων.

Οι εκπαιδευτικοί κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας, ακόμα και μέσα σε αυτές τις συνθήκες, να μη μείνει πίσω η εκπαίδευση των παιδιών και να καλύψουμε τις τρύπες που άλλοι έχουν ανοίξει. Τις περισσότερες φορές αυτό σημαίνει να εργαζόμαστε πολύ παραπάνω χρόνο από

αυτό της ωριαίας διδασκαλίας για να προετοιμάσουμε το υλικό (παρουσιάσεις παραδόσεων, σημειώσεις, ασκήσεις, διορθώσεις γραπτών), για ενημερώσεις και συναντήσεις με γονείς, αλλά και για να επιμορφωθούμε πάνω σε νέο λογισμικό, συσκευές, γνώσεις του πεδίου μας και φυσικά να προσπαθούμε να “προφτάσουμε” όποια καινούρια αηδία κατεβάσει το υπουργείο παιδείας (βλέπε τράπεζα θεμάτων). Με τόση δουλειά που ρίχνουμε κάποιος θα περίμενε να βγάζουμε τρελά λεφτά. Στην πραγματικότητα, όμως, ο κλάδος μας είναι ένας από τους πιο κακοπληρωμένους και πολυδιασπασμένους της χώρας. Κάποιες και κάποιιοι από εμάς εργαζόμαστε με σύμβαση για τον κατώτατο σε φροντιστήρια και κέντρα ξένων γλωσσών, ενώ άλλοι για την ίδια δουλειά αμειβόμαστε με ποσοστά επί του συνολικού ποσού εσόδων από την ωριαία διδασκαλία που παρέχουμε. Άλλοι πάλι κουβαλάμε τα μπλοκάκια στις αίθουσες των φροντιστηρίων και έχουμε την ψευδαίσθηση ότι είμαστε αυτοαπασχολούμενοι, αποτάσσοντας από πάνω μας την έννοια του εργαζόμενου. Και άλλοι είμαστε στ’ αλήθεια αυτοαπασχολούμενοι και τρέχουμε από σπίτι σε σπίτι για ιδιαίτερα. Κανένας μας όμως δεν περνάει καλά. Ταυτόχρονα, προσπαθούμε να μαζέψουμε προσόντα και χαρτιά για τους πίνακες του ΑΣΕΠ, δίνοντας ολόκληρους μισθούς για σεμινάρια, ξένες γλώσσες κλπ, μήπως και κάποια στιγμή διοριστούμε και εργαστούμε δίπλα στους συναδέλφους του δημοσίου, που με αγώνες έχουν διεκδικήσει καλύτερα εργασιακά δικαιώματα.

Για αυτούς και χίλιους δύο λόγους, είναι ανάγκη να συναντηθούμε και να μοιραστούμε τους προβληματισμούς μας μέσα **στις γενικές συνελεύσεις του σωματείου μας**, να εφεύρουμε λύσεις προς την κατεύθυνση της ικανοποίησης των κοινών μας αναγκών και να ζυμωθούμε στη βάση των ταξικών μας συμφερόντων. Τώρα όσο ποτέ άλλοτε, μέσα σε αυτές τις συνθήκες πανδημίας όπου το βάρος και η ευθύνη μετακυλιέται ακόμα περισσότερο πάνω μας, είναι επιτακτική η ανάγκη για τη δημιουργία ενός σωματείου ιδιωτικών εκπαιδευτικών με βάσεις απαλλαγμένες από τις συνήθεις λογικές εργαλειοποίησης, επιτελεστικότητας και ιδιοκτησίας τσιφλικιού. Ενός σωματείου με κέντρο βάρους την ίδια τη γενική συνέλευση, κύριο και ανώτατο όργανο λειτουργίας, για τη συμμετοχή όλων των εργαζόμενων του κλάδου οριζόντια και ισότιμα.

Πρώτη ιδρυτική συνέλευση : Πέμπτη 13/5 11πμ Θεατράκι (πίσω από Τζαμί)

ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΜΕΣΗΣ, ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΒΑΘΜΙΑΔΑΣ

idiwtikoi.ekpaideutikoi.trik@gmail.com